

DECIZIE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Nina Vascan
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Nicolae Lepădatu, reprezentat de avocatul
Arcadie Crainic,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Lepădatu
împotriva lui Aurel Cucuruz cu privire la încasarea datoriei și compensarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 30 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 9 februarie 2018, Nicolae Lepădatu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Aurel Cucuruz cu privire la încasarea sumei de 9 000 de euro cu titlu
de datorie și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 25 decembrie 2014, Cucuruz Aurel a
împrumutat de la el suma de 9 000 de euro, obligându-se să o restituie în termen de
3 luni.

A indicat reclamantul că în acest sens a fost întocmită o recipisă. Respectiv
datoria a devenit scadentă la 25 martie 2015.

A susținut reclamantul că, la multiplele sale adresări, Cucuruz Aurel nu a
restituit suma împrumutului. Astfel, nu i-a fost achitată datoria.

A solicitat Lepădatu Nicolae încasarea de la Cucuruz Aurel în beneficiul său a
datoriei în sumă de 9 000 de euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, în cadrul ședinței de judecată reclamantul a solicitat aplicarea măsurilor
de asigurare a acțiunii.

Prin hotărârea din 18 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a fost
admisă acțiunea, fiind dispusă încasarea din contul lui Cucuruz Aurel în beneficiul
lui Lepădatu Nicolae suma de 9 000 de euro, în lei conform cursului valutar stabilit
de Banca Națională a Moldovei la data executării hotărârii cu titlu de datorie și suma
de 5 590 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În scopul executării hotărârii a fost aplicat sechestrul pe bunurile mobile, imobile și mijloacele bănești ale pârâtului Cucuruz Aurel, în limita pretențiilor admise.

Prin decizia din 30 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Cucuruz Aurel, s-a casat hotărârea din 18 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central și a fost pronunțată o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată depusă de Lepădatu Nicolae împotriva lui Cucuruz Aurel cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

Prin decizia din 20 noiembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de către Lepădatu Nicolae. S-a casat decizia din 30 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 30 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de avocatul Nicolae Fală în interesele lui Cucuruz Andrei. S-a casat integral hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul central din 18 iulie 2018 și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Lepădatu Nicolae împotriva lui Cucuruz Aurel privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată. S-a încasat de la Lepădatu Nicolae în beneficiul lui Cucuruz Aurel, taxa de stat achitată pentru depunerea cererii de apel, în sumă de 4196 (patru mii o sută nouăzeci și șase) lei 25 bani.

La 17 noiembrie 2020 Lepădatu Nicolae, reprezentat de avocatul Crainic Arcadie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii din 18 iulie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

În motivarea recursului s-a indicat că, soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului.

Recurentul Lepădatu Nicolae, reprezentat de avocatul Crainic Arcadie notează că, instanța de apel a ignorat și faptul, precum, că Cucuruz Aurel nu are careva obiecții la actul juridic materializat prin semnarea a unui înscris intitulat „Foaie de încredere” în baza căruia la data de 25 decembrie 2014 de către Lepădatu Nicolae în calitate de împrumutător i-au fost transmiși în proprietate lui Cucuruz Aurel, care avea calitatea de împrumutat, bani, în mărime de 9000 Euro.

De asemenea, instanța de apel a ignorat și faptul, precum că împrumutul de bani nu putea să aibă loc la această dată, fără prezența fizică a lui Cucuruz Aurel, deoarece Cucuruz Aurel nu putea să întocmească o recipisă intitulată „Foaie de încredere”, prin care să confirme faptul împrumutului de bani în lipsa sa, fără a fi prezent, semnându-se în recipisă întocmită, precum că a primit de la Lepădatu Nicolae cu titlu de împrumut bani, în mărime de 9000 Euro, iar recurentul, Lepădatu Nicolae nu putea să-i transmită bani, cu titlu de împrumut, neavând careva garanție, manifestat, prin lipsa întocmirii personale de către Cucuruz Aurel a unei recipise.

Totodată, în scopul de a se eschiva de la restituirea împrumutului, Cucuruz Aurel a invocat faptul, precum că începând cu perioada de 30 iulie 2014 până la data de 25 februarie 2015 s-a aflat peste hotarele țării, iar drept mijloc de probă sunt inscripțiile din pașaportul său, care nu poate fi reținut ca mijloc de probă, deoarece în acest pașaport, lipsește informație, privind data intrării și ieșirii acestuia în această

perioadă de timp de pe teritoriul R. Moldova, indicându-se numai data intrării și ieșirii acestuia din Federația Rusă și Ucraina.

Recurentul a subliniat că, instanța de apel a ignorat decizia instanței de recurs din 20 noiembrie 2019 prin care s-a constatat faptul că, aflarea intimatului Cucuruz Aurel peste hotarele țării în intervalul de timp 30 iulie 2014 –25 februarie 2015 nu poate fi reținută, deoarece nu au fost stabilite circumstanțele care ar dovedi acest fapt.

La 04 ianuarie 2021 Cucuruz Aurel, reprezentat de avocatul Sîrbu Ion a depus refeință prin care a solicitat respingerea recursului depus de Lepădatu Nicolae, reprezentat de avocatul Crainic Arcadie împotriva deciziei din 30 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 20 ianuarie 2021 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul declarat de Lepădatu Nicolae, reprezentat de avocatul Crainic Arcadie admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat de Lepădatu Nicolae, reprezentat de avocatul Crainic Arcadie, a căsa decizia instanței de apel și a menține hotărârea primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. a) și c) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din materialele dosarului rezultă că, Lepădatu Nicolae s-a adresat cu cerere de chemare împotriva lui Aurel Cucuruz cu privire la încasarea sumei de 9 000 de euro cu titlu de datorie și compensarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei, Judecătoria Chișinău, sediul Central prin hotărârea din 18 iulie 2018, a admis cererea de chemare în judecată depusă de Lepădatu Nicolae împotriva lui Cucuruz Aurel cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, fiind dispusă încasarea din contul lui Cucuruz Aurel în beneficiul lui Lepădatu Nicolae suma de 9 000 de euro, în lei conform cursului valutar stabilit de Banca Națională a Moldovei la data executării hotărârii cu titlu de datorie și suma de 5 590 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Verificând legalitatea actului de dispoziție adoptat de prima instanță, instanța de apel, prin decizia din 30 septembrie 2020 a admis apelul declarat de avocatul Nicolae Fală în interesele lui Cucuruz Andrei. A casat integral hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul central din 18 iulie 2018 și a emis o nouă hotărâre prin care s-a respins ca neîntemeiată acțiunea. S-a încasat de la Lepădatu Nicolae în beneficiul lui Cucuruz Aurel, taxa de stat achitată pentru depunerea cererii de apel, în sumă de 4196, 25 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că, potrivit datelor organelor de frontieră din pașaportul lui Cucuruz Aurel, B 1132470, eliberat la 17/08.2011 și valabil pînă la data de 17.08.2018, s-a aflat în Federația Rusă începînd cu 30.07.2014 pînă la data de 25.02.2015 (f.d. 59-63). Astfel, instanța de apel a constatat că data și însăși faptul transmiterii banilor invocat de către Lepădatu Nicolae nu corespunde realității. Or, la data de 25 decembrie 2014 Lepădatu Nicolae a fost în imposibilitate de a-i transmite lui Cucuruz Aurel banii, deoarece ultimul nu se afla în țară aflîndu-se în Federația Rusă.

Instanța de apel a menționat că, în situația în care Lepădatu Nicolae nu a confirmat prin probe pertinente faptul transmiterii lui Cucuruz Aurel a sumei de 9 000 euro, iar materialele cauzei atestă incontestabil faptul aflării lui Cucuruz Aurel peste hotarele țării atît în perioada de pînă la întocmirea recipisei cît și după această dată, instanța de apel a considerat că instanța de fond nejustificat a conchis că recipisa din 25 decembrie 2014 confirmă transmiterea și recepționarea efectivă a sumei de 9 000 euro cu titlu de împrumut.

Astfel, instanța de apel a indicat că raportului litigios îi sunt prevăzute prevederile art. 220 alin. (1) Cod civil, care indică că actul juridic sau clauza care contravin normelor imperative sînt nule dacă legea nu prevede altfel.

Sub aspectul dat, instanța de apel a reținut drept incorectă concluzia instanței de fond precum că recipisa din 25 decembrie 2014 eliberată de Cucuruz Aurel nu ar fi lovită de nulitate absolută, și că nu ar contravine normelor imperative, care impun o conduită obligatorie, care nu a fost respectată la întocmirea acesteia, respectiv dispunînd încasarea sumei de la pîrît.

Instanța de apel a conchis că contractul de împrumut – înscrisul/recipisa ”Foaie de încredere” datată cu ”25 decembrie 2014” este lovită de nulitate absolută.

Verificând legalitatea deciziei contestate cu recurs, Colegiul constată că instanța de apel la adoptarea deciziei a interpretat eronat legea și a dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, pe cînd prima instanță, justificat, pronunțându-se asupra aspectelor importante, avînd la bază cadrul legal aplicabil în speță, a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii înaintate de către Lepădatu Nicolae.

Astfel, din materialele cauzei se atestă că la data de 09 februarie 2018 reclamantul, Lepădatu Nicolae s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, drept temei a servit recipisa, înscrisul întitulat „Foaie de încredere” întocmită la 25 decembrie 2014, prin care Lepădatu Nicolae i-a acordat lui Cucuruz Aurel cu titlu de împrumut, bani, în mărime de 9000 Euro, fără dobîndă, obligîndu-se să restituie suma respectivă în termen de 3 (trei) luni, iar datoria fiind scadentă la data de 25 martie 2015. Însă, din motivul că debitorul nu s-a conformat acestei înțelegeri, privind restituirea binevolă a sume de bani primiți de la reclamant, cu titlul de împrumut, Lepădatu Nicolae a fost nevoit să se adreseze cu acțiune în instanța de judecată.

Conform art. 8 alin. (1) din Codul civil, în vigoare la acel moment, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile generale și de la sensul legislației civile.

Aplicabile speței sunt și prevederile articolului 512 alin.(1), (2), (3) din Codul Civil (în redacția până la 01.03.2019), care stipulează că în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta a da, a face sau nua face. Obligația poate fi pură și simplă sau afectată de modalități. Prestația trebuie să fie posibilă și determinată sau detrimabilă, să nu contravină legii ordinii publice și bunelor moravuri.

Conform art.513, alin.(1) Cod Civil (în redacția până la 01.03.2019), debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligații.

Totodată, conform art.572 din Codul Civil (în redacția până la 01.03.2019), obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună- credință, la locul și la momentul stabilit. Obligația se consideră executată în modul corespunzător, dacă sînt respectate toate condițiile prevăzute de actul din care a luat naștere.

În cazul dat, condițiile cărora trebuie să corespundă executarea obligațiilor sînt determinate de recipisa întitulată „Foaie de încredere”.

Conform art.666 alin.1 Cod Civil (în redacția până la 01.03.2019), contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice, iar potrivit alin. (2) al acestui articol, contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

La caz, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, prima instanță just a concluzionat că între părțile litigante s-a stabilit un raport juridic în temeiul căruia o parte a acordat un împrumut, iar cealaltă parte s-a obligat să-i restituie suma respectivă.

Astfel, Colegiul menționează că este eronată concluzia instanței de apel precum că contractul de împrumut – înscrisul/recipisa ”Foaie de încredere” datată cu ”25 decembrie 2014” este lovită de nulitate absolută.

Instanța de recurs reține că, instanța de apel neîntemeiat a concluzionat despre necesitatea respingerii acțiunii, or, înscrisul/recipisa ”Foaie de încredere” datată cu ”25 decembrie 2014” confirmă faptul acordării împrumutului, astfel, nu poate fi considerat nul, deoarece conform prevederilor art. 867 alin. (1) din Codul civil, în vigoare la acel moment, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

În sensul normei enunțate este de înțeles că, contractul de împrumut reprezintă o înțelegere (acord) conform căreia împrumutătorul se obligă să dea în proprietate împrumutatului bani sau alte bunuri fungibile, iar ultimul se obligă să restituie aceiași sumă de bani sau bunuri de același gen, calitate sau cantitate.

Contractul de împrumut impune condiția ca în cazul împrumuturilor bănești predarea cu titlu de împrumut în vederea încheierii contractului să fie efectuată în așa mod încât împrumutatul să poată dispune de sumele împrumutate din momentul acordării împrumutului.

Prin urmare, deoarece contractul este translativ de proprietate, atât împrumutătorul, cât și împrumutatul, trebuie să aibă capacitatea să îndeplinească condițiile cerute de lege pentru actele de dispoziție și capacitatea de a încheia astfel de acte.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție evidențiază că, părțile unui contract de împrumut sunt elemente obligatorii ale acestui contract și urmează a fi identificate, fără a exista careva dubii în privința identității acestora.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, înscrisul (recipisa intitulată „Foaie de încredere”) prezentat și anexat de către Lepădatu Nicolae, denotă faptul că Cucuruz Aurel nu și-a executat în termen și cu bună-credință obligațiile civile asumate în temeiul contractului de împrumut față de împrumutătorul Lepădatu Nicoale.

Astfel, înscrisul menționat atestă că părțile în litigiu Lepădatu Nicolae, pe de o parte și Cucuruz Aurel pe de altă parte, au dat naștere unui raport juridic civil rezultat din contractul de împrumut.

Conform art. 871 alin. (1) din Codul civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract.

Faptul încheierii contractului de împrumut în formă scrisă poate fi demonstrat printr-un înscris, semnat de părți (împrumutat și împrumutător), prin telegrame, telefonograme, solicitarea scrisă din partea împrumutatului de amânare a termenului achitării împrumutului, scrisoarea -garanție cu afirmația că împrumutul va fi restituit și altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat.

Prin urmare, obiect al acțiunii este încheierea între Lepădatu Nicolae și Cucuruz Aurel a unui act juridic materializat prin semnarea a unui înscris intitulat „Foaie de încredere” în baza căruia recurentul, ca împrumutător a transmis în proprietate intimatului, Cucuruz Aurel, ca împrumutat, bani, în mărime de 9000 Euro, fără dobândă, cu titlu de împrumut, iar ultimul, obligându-se să restituie suma respectivă în termen de 3 (trei) luni.

În această ordine de idei, instanța de recurs conchide că careva temeieri de nulitate a recipisei nu se constată, aceasta întrunind toate condițiile de formă și de fond.

Totodată, Colegiul civil apreciază ca fiind neîntemeiat argumentul instanței de apel precum că, la 25 decembrie 2014, data întocmirii recipisei intitulat „Foaie de încredere”, Lepădatu Nicolae a fost în imposibilitate de a-i transmite lui Cucuruz Aurel banii, deoarece ultimul se afla în Federația Rusă.

Or, copia pașaportului intimatului Cucuruz Aurel nu poate fi reținut ca mijloc de probă, din motiv că este indicat doar intrarea-ieșirea ultimului numai din Federația Rusă și Ucraina. Astfel, la materialele cauzei, lipsește informația de la organele abilitate, Serviciul grăniceri privind data intrării- ieșirii lui Cucuruz Aurel în perioadă de timp 30 iulie 2014 până la 25 februarie 2015 de pe teritoriul R. Moldova.

La caz, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, prima instanță corect a dispus încasarea din contul lui Cucuruz Aurel în beneficiul lui Lepădatu Nicolae suma de 9 000 de euro, în lei conform cursului valutar stabilit de Banca Națională a Moldovei la data executării hotărârii cu titlu de datorie și suma de 5 590 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În corespundere cu art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuieli de judecare a cauzei.

Astfel, din materialele cauzei se constată cu certitudine că, pe parcursul judecării cauzei respective în instanța de fond, reclamantul Lepădatu Nicolae a suportat cheltuieli în sumă de 5 590 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, ce se confirmă prin ordinul de încasare a numerarului din 6 februarie 2018 (f.d.3), în instanța de recurs a suportat cheltuieli de judecată în sumă de 2800 de lei cu titlu de taxă de stat, conform ordinului de încasare din 25 iulie 2019 (f.d.123) și suma de 2800 lei conform ordinului de încasare din 25 noiembrie 2020 (f.d.223), sumă ce prin prisma art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, care statuează expres că, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului –proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

La fel, actele speței atestă că, pe parcursul examinării cauzei civile în instanța de apel și în instanța de recurs, reclamantul Lepădatu Nicolae a fost reprezentată de către avocatul Arcadie Crainic, iar pentru serviciile acestuia, Lepădatu Nicolae a achitat suma de 3000 lei pentru acordarea asistenței juridice ceea ce se confirmă prin ordinul de plată anexat la dosar (f.d.155-156).

Sub acest aspect, prin prisma prevederilor art. 96 alin. (1)-(11) Cod de procedură civilă, care reglementează expres că, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile, iar cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat, instanța de recurs reține ca fiind întemeiată solicitarea recurentului Lepădatu Nicolae, reprezentat de avocatul Crainic Arcadie privind încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică.

Or, onorariul dispus spre încasare în sumă de 3000 de lei privind acordarea asistenței juridice în instanța de apel și în cea de recurs, nu poate fi apreciat ca fiind exagerat, deoarece corespunde criteriului rezonabilității, prin urmare, costurile și cheltuielile suportate au fost necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Totodată, se menționează că, la determinarea quantumului cheltuielilor pentru asistență juridică, au fost luate în calcul și Recomandările privind quantumul onorariilor și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobate prin decizia Consiliului Uniunii Avocaților din 30 martie 2012.

Reiterând, motivele de fapt și de drept, expuse mai sus, statuând că, instanța de apel a soluționat eronat litigiul în cauză, iar prima instanță corect a examinat prezenta cauză civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, concluzionează de a admite recursul declarat de Nicolae Lepădatu, reprezentat de avocatul Arcadie Crainic, de a casa decizia instanței de apel și a menține hotărârea din 18 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f), art. 445 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Nicolae Lepădatu, reprezentat de avocatul Arcadie Crainic.

Se casează decizia din 30 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 18 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Lepădatu împotriva lui Aurel Cucuruz cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul lui Cucuruz Aurel în beneficiul lui Lepădatu Nicolae suma de 11 190 de lei (unsprezece mii o sută nouăzeci de lei) taxa de stat, cu titlu de cheltuieli de judecată, și suma de 3000 de lei (trei mii de lei) cu titlu de asistență juridică, iar în total suma de 14190 de lei (paisprezece mii o sută nouăzeci de lei).

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Nina Vascan

Iurie Bejenaru